

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. X. Hæc nesciens, credebat ficum decerptam plorare, & particulas Dei
in illa ligitas solvi, si à Manichæis comederetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

homines justi, ut servirent & obedirent Deo, qui noverat ita expedire, aut voluit per figuras significare futura: ut per Sacrificium Isaac, passionem filii sui, per occupationem terræ Chanaan, patriam cælestem aliquando à nobis occupandam.

V S V S.

1. Salutare principium adversus temeraria judicia suggerit S. D. *sæpe se aliter habet species facti, aliter facientis animus, atque articulus occulti temporis.* Sic Ribad. 1
S. Ignatius cum factum excusare non posset, in- vitæ c.
tentionem excusabat: & profecto temporis in re subita ad consultandum, aut cavendum inopia, culpam frequenter tollit aut minuit.
2. Nihil insolitum in rebus gravibus & communiter illicitis est agendum, nisi Deo peculiariter incitante. Hinc addit S. D. *Beati qui te imperasse sciunt; sicut sciebant Abraham, Moyses, Israëlitarum, Oseas, &c. ut dictum est.*

C A P. X.

Hæc nesciens, credebatur ficum decerptam plorare, & particulas Dei in illa ligatas solvi, si à Manichæis comederetur.

1. **H**Æc ego nesciens, irridebam illos sanctos servos & prophetas tuos. Et quid agebam, cum irridebam eos, nisi ut irriderer abs te: sensim atque paulatim perductus ad eas nugas, a ut crederem ficum plorare, cum decerpitur, & matrem ejus arborem lachrymis lacteis? Quam tamen ficum b si comedisset aliquis sanctus, alieno sane non suo scelere decerptam, misceret visceribus: & anhelaret de illa Angelos, imo vero particulas Dei gemendo in oratione atque ructando; quæ particulae summi & veri Dei ligatae fuissent in illo pomo, nisi electi

electi sancti dente ac ventre solverentur. Et credidi miser, magis esse misericordiam præstandam fructibus terræ quam hominibus, propter quos nascerentur. Si quis enim esuriens peteret, qui Manichæus non esset, quasi capitali supplicio damnanda buccella videretur, si ei daretur.

N O T Æ.

Hæresi
46. ad
Quod
vult
Deus.

- a *Vt crederem ficum plorare*) delirabant enim Manichæi herbas & arbores, non solum vegetari, verum etiam sentire ac dolere, cum laduntur, nec aliquid inde sine cruciatu eorum, quemquam posse vellere, aut carpere. Propter quod agrum etiam spinis purgare nefas habent. Vnde agriculturam, quæ artium omnium est innocentissima, tanquam plurimum homicidiorum ream dementes accusant, ait S. D.
- b *Si comedisset aliquis Sanctus*) adverte ex eodem S. D. Manichæos, in duas generatim classes fuisse distributos. Quidam dicebantur Electi sive Sancti, alii Auditores. Priores erant, qui tantum in insania profecerant, ut magistri esse possent, aut in errore constantes essent. Reliqui adhuc rudes, vel vacillantes Auditorum, velut discipulorum & Catechumenorum loco erant: in quo ordine mansit Augustinus, nunquam receptus inter Electos.
- I. *Misceret visceribus, & anhelaret de illa Angelos, imo vero particulas Dei, &c.*) Ex commixtione boni & mali, quæ facta est cum utraque Substantia inter se pugnaret, inferebant purgationem boni à malo, esse necessariam. Eam fieri comminiscabantur. I. Per virtutem divinam in toto mundo, & omnibus ejus elementis. II. Per Angelos lucis, purgari substantiam boni, permixtam & colligatam substantiæ mali in dæmonibus. III. Per electos suos manducando liberari partem bonæ divinæque substantiæ, quæ mixta & colligata in escis & potibus detinetur. Vnde ait S. D. *se credidisse electum devorata ficu, anhelare, sive expirare particulas divinæ substantiæ, quas partim Angelos, partim animas esse fingebant. Hunc stultissimum errorem pluribus fabulis con-*

lis condiebant. I. Hanc purgationem per escam & potum non fieri ab aliis, qui electi inter Manichæos non essent. II. Auditoribus suis ignosci cædes per agriculturam patratas, quod præberent alimenta electis, tamquam purgatoribus divinæ Substantiæ. Itaque electi nec in agris operantes, nec poma carpentes, expectabant donec necessaria ab Auditoribus ipsis afferrentur. III. Hanc purgationem non faciendam esu carniū, quod per mortem putarent fugere de illis divinam substantiam: aut id quod remanet non esse dignum, ut purgetur ventre electorum, qui à vino quoque abstinabant & musto, dicentes esse, *-fel principum tenebrarum.* IV. Quidquid vero uspiam divinæ substantiæ purgatur, imponi ab Angelis in duas naves, quas Solem & Lunam esse volebant, & in regnum Dei reportari. Hæc deliria ad intelligendam S. D. mentem recensenda fuerunt, qui ea & multa alia tum l. c. tum toto lib. de moribus Manichæorum, & alibi commemorat.

V S V S.

Impletum est in Augustino, quod S. Paulus de Philosophis magna cum exaggeratione dixit: *Evanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est inspiens cor eorum, dicentes enim se sapientes, stulti facti sunt.* Quid stultius, quam talia credere? & tamen paulatim ad has nugas credendas, perductus est superbus & lascivus Augustinus. Ut vel hoc exemplo persuadeat etiam viros doctos, quantumvis ingeniosos, *posse dari in sensum reprobum*, non solum ut *faciant*, verum etiam ut *credant*, quæ non conveniunt: & quia faciunt impia, credant stulta, fiantque serio hæretici, iudicio Dei iusto, sed tremendo.

Rom. 1. 21
& 22.

C A P.